

Ministerens Tal var ganske fejlagtige, eller maaske rettere, at den Forklaring, Ministeren gav paa nogle muligvis rigtige Tal, var fuldstændig forkert. Det var jo aabenbart, at Ministeren i sin Lyst til at sige noget rigtigt agitorisk mod den tidligere Regering og den saakaldte doktrinære Gennemførelse af 8 Timers Arbejdsdagen var kommet til at tumle med Tal, der laa udenfor alle Rimelighedens Grænser. Vi har derfor indenfor Finansudvalget udbedt os adskillige Oplysninger, der findes aftrykt i Betænkningen, særlig om Forholdene indenfor Statsbanerne, og jeg kan paa Grundlag heraf ganske kort udtale følgende: Den store Stigning i Personaleantallet i Aarene indtil Efteraaret 1920 med 7 000—8 000 Mand i de tre Trafiketater skyldes — jeg forudsætter, at Tallene er rigtige — kun i meget ringe Grad den saakaldte doktrinære Gennemførelse af 8 Timers Arbejdsdagen. De Personalenedsættelser, der siden er sket, har ligeledes kun i yderst ringe Grad sin Grund i de af Sparekommissionen foreslaaede nye Tjenestetidsregler. Personalets Stigning havde mange Aarsager, men den havde i første Række — og det var langt den vigtigste — den ganske overordentlige Trafikstigning, der fandt Sted under Krigen og særlig umiddelbart efter Krigen, den Gang der produceredes og handlede over hele Landet med fuld Kraft, da alle Hjulene snurrede under et stigende Prisniveau. Siden er der sket en Nedgang i Trafikken; vi er kommet ned til, hvad Trafikken var i 1913, maaske endda lavere, og det har ganske naturligt medført en tilsvarende Dalen i Personaleantallet. Som en anden Aarsag kommer Genforeningen med Sønderjylland. Det er jo klart, at man ikke udvider Danmark med en Landsdel saa stor som Fyn, uden at det kræver en temmelig betydelig Forøgelse af Tjenestemændenes Antal. Den tredje Aarsag var Indførelsen af en ugentlig Fridag. Denne Reform kostede en ikke ringe Forøgelse af Tjenestemændenes Antal, men da dens Nytte eller Nødvendighed er anerkendt fra alle Sider — jeg har i alt Fald ikke endnu hørt nogen angribe den —, kan jeg maaske uden Omtale forlade den. Saa kommer som fjerde Aarsag den 8 Timers Arbejdsdags Indførelse, og som *Underaarsag* under denne Afdeling kommer endelig det, man kalder den doktrinære Gennemførelse af den 8 Timers Arbejdsdag, den, som Ministeren vilde have skulde bære hele Personaleforøgelsen. Hvis man vil udfinde, hvad denne saakaldte doktrinære

Gennemførelse af den 8 Timers Arbejdsdag har medført af Personaleforøgelse, kan man kun gøre det paa den Maade, at man skaffer sig at vide, hvor mange ansatte der som Følge af de reviderede Tjenestetidsregler atter har faaet Arbejdstiden forøget fra 8 Timer til 9 eller 10 Timers Norm, og hvor mange fra 9 til 10 Timers Norm. Vi har derfor i Finansudvalget kort efter Ministerens Tale i Folketinget udbedt os Oplysning herom, og vi har ogsaa faaet Svar derpaa, desværre saa sent, at det ikke er kommet i selve Betænkningen, men det findes paa et løst Bilag, der er omdelt til Medlemmerne. Det fremgaar heraf, at der ved Statsbanerne er overført 3 863 Tjenestemænd fra 8 til 9 Timers Norm og 142 fra 8 til 10 Timers Norm og endelig 98 fra 9 til 10 Timers Norm. Det vil altsaa sige, at der ved denne Overflytning til en længere Arbejdstid, hvis den længere Arbejdstid fuldt ud har kunnet udnyttes, er sparet ca. 530 Mand. Nu er der imidlertid ingen Tvivl om, at en vis, ikke saa ganske lille Del af disse Overflytninger til den længere Arbejdstid skyldes det store Fald i Trafikken, der har gjort Arbejdet for disse Tjenestemænd mindre effektivt, saa at der saavel efter de gamle Tjenestetidsregler, hvor den doktrinære 8 Timers Arbejdsdag var gennemført, som efter de nye vil kunne kræves en længere Arbejdstid af dem, og jeg regner sikkert ikke til de nye Tjenestetidsreglers Skade, naar jeg anslaar denne Del til ca. en Trediedel, saaledes at der som Følge af de nye Tjenestetidsregler med samme Trafikmængde kan regnes at være sparet $\frac{2}{3}$ af disse 530 eller i alt 350. Nu har jeg her ganske set bort fra, at man fra Personalets Organisations Side hævder, at Statsbanernes Administration ved Gennemførelsen af de nye Tjenestetidsregler er gaaet meget haardt frem og langt ud over Forudsætningerne for, hvad der blev vedtaget, altsaa gaaet til den modsatte Yderlighed, og at der altsaa her ligger noget, der maaske senere skal trækkes til Rette mellem Administrationen og Organisationerne. Men jeg noterer, at der som Resultat af de nye Tjenestetidsreglers Gennemførelse, hvilket vil sige Berigtigelsen af den saakaldte doktrinære Gennemførelse af den 8 Timers Arbejdsdag, er sket en Personalebesparelse ved Statsbanerne af 350 Mand. Nu er dette jo slet ikke noget lille Antal, og det forekommer mig, at den højtærede Minister meget vel med Stolthed kunde have nævnt dette Tal og peget paa dette Resultat.